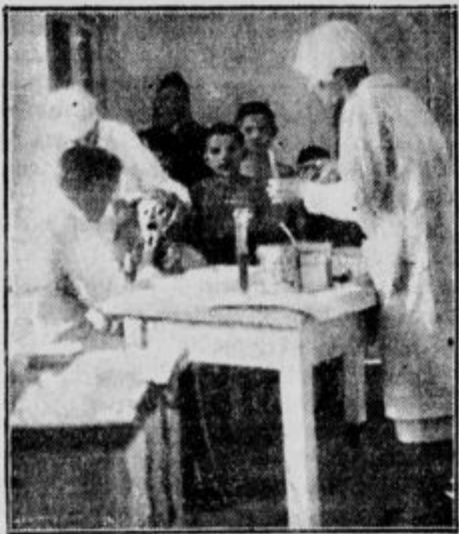

Naša ženska stran

Nasproti ženi in ženskemu gibanju ni noben dnevnik v Jugoslaviji zavzel tako visokega stališča kakor »Slovenec«. Naš list se je odločil boriti za žensko volivno pravico, na uvodnem mestu je pozdravil blejski ženski kongres in naše materinske dneve in sploh imel vedno odprte predale za žensko delo in ženske težnje. Brezpogojno spoštovanje do žene je naše stališče, ki ga narekuje krščanska etika.

Prav posebno pa je naš list dokumentiral svoje polno uvaževanje žene s tem, da je uvedel redno vsakotedensko žensko stran.

Ta ženska stran nikakor ni mišljena kakor cenen žurnalistični trik v slepilo naročnikom. Te strani ne polnimo in ne nameravamo polniti z mašili, ki jih najdemo običajno po ženskih prilogah političnih listov, ki spekulirajo zgolj na žensko nečimernost in površnost. Naš namen je marveč, da se na tej strani resno obravnavajo vsa aktualna vprašanja, ki se tičejo ženskih interesnih področij. Pri tem je naše stališče, da naj povedo svoje ninenje v prvi vrsti tisti, ki jim je dano vprašanje iz izkušnje znano. Ako se mnenja križajo, nič ne de; za razjasnitev pojmov je le koristno, ako se čujeta oba zvana.

Šolska poliklinika v Zdravstvenem domu v Lukovici. Splošni pregled šolske dece.

Naša javnost zavzema nasproti sodobnim vprašanjem, ki se tičejo ženstva, zelo lagodno stališče: nalašč gleda mimo njih in prepuča »merodajnim činiteljem« in posameznikom, da jih rešujejo sproti kakor vedo in znajo. Kvečjemu se jih spomni kak duhovitež, da jih v podlistku obdela satirično ali vsaj humoristično. In vendar se za vsemi temi vprašanji skrivno mnogo resnične tragike in mnogo velikih splošnih interesov.

Kako naj se vzgaja in izobrazuje ženska mladina, kako naj se potem zaposli, da bo koristila splošnosti in ne bo duševno osiromašila in se odtujila sama sebi; kako naj se posebej vzgaja in izobrazuje naše kmetsko ženstvo, da kljub vedno večji izobrazbi ohrani ljubezen do kmetskega doma in zemlje; kako dvigniti položaj naših delavskih mater in hčera in jih ohraniti dušno in telesno zdrave, da bo po njih zdrava tudi delavska družina; kako izpremeniti določbe javnega in zasebnega prava na korist ženski v smislu enakopravnosti, kako doseči notranje zblizanje med možem in ženo na podlagi medsebojnega spoštovanja in priznavanja pravic in nalog drug drugega ter tako najti nov temelj za njuno sožitje v novih razmerah — vsa ta in taka vprašanja segajo globoko v splošno narodno življenje. Zato spadajo v dnevni tisk in zaslužijo, da se stvarno in resno obravnavajo.

Z žensko stranjo je torej naš list brez dvoma pridobil na aktualnosti. Se večja je pa pridobitev ženstva, čegar interesi so v političnem dnevniku neprimerljivo bolj učinkovito zastopani, nego bi mogli biti v ženskem listu.

Ne moremo dvomiti, da bo slovensko ženstvo to uvaževalo in izkazalo našemu listu zvestobo za zvestobo, delo za delo!

Iz razvoja slovenskega ženskega gibanja

Ko me je poleti 1926 o priliki ženske razstave v Ljubljani obiskala v »Slovenec« uredništvo bivša najpomembnejša sotrudnica tržaške »Slovenke«, mi je v pogovoru rekla:

»Kdo bi bil mislil, da Vas bom kdaj tu-le našla!«

»Skomignila sem z rameni, a ona nato: »To se pač pravi iz skrajnosti v skrajnost.«

»Nikakor ne,« sem odgovorila. »Dokaz naj poam javno tukaj — ne seveda zaradi lastne malenkosti, marveč zaradi stvari, ki narodno-kulturno ni brez pomena.«

Ob prelomu 19. stoletja, ko se je žensko gibanje že bližalo svojemu višku, so mu bili nasprotni še vedno ne samo konservativni katoliški krogi, marveč tudi liberalno meščanstvo. Kakor v zapadni Evropi, tako tudi med nami Slovenci.

Tako se je zgodilo, da tržaška »Slovenka« ki smo jo izpremenili v popolnoma feministično glasilo, ni našla milosti ne v očeh katoliškega ne liberalnega tabora. Vendar je pa treba med nasprotovanjem enega in drugega ostro ločiti.

Katolištvo smatra od nekdanj družino kot temelj vsakega družabnega reda. In to krščansko družino, temelječo na nerazdružljivem, zakramentalnem zakonu; družino, ki ji je oče glavar, a mati in ženska vobče zaobljubljena svečenica in negovalka. Feminizem se je zdel temu stališču sovražna in je

v svojih skrajnih elementih to dejansko tudi bil. Znano je načelo, ki ga je za razmerje med možem in ženo postavila socialna demokracija, a ona je bila tedaj še edina politična stranka, ki je propagirala žensko emancipacijo.

Nasprotnost katoliških krogov proti feminizmu je bila torej povsem razumljiva, dasi je seveda na drugi strani prav ta nasprotnost silila feminizem v nasprotno smeri.

Meščanski liberalizem za svoje nasprotovanje proti ženski emancipaciji nikakor ni imel tako tehtnih razlogov. Tu je pri ženskih govorila iz lastne sitosti bojazen pred nivelizacijo družabnega stališča ženstva, pri moških pa deloma odpor proti demokraciji — katere dete je bilo brez dvoma žensko gibanje — deloma pravi moški strah pred osvoboditvijo žene — strah gospoda pred osvoboditvijo sužnja, v ostalem pa moški napuh in cinizem. Vse skupaj torej konservativnost brez višjih vidikov.

Tako je bilo povsodi, tako je bilo pri nas v Sloveniji. Tudi okoli »Slovenke« so se zbirali v prvi vrsti sotrudniki, ki niso bili ne iz zavedno katoliških, pa tudi ne iz meščanskih staroliberalnih vrst, marveč socialisti in svobodomiselná mladina, predvsem masarikovci. Ni čudno, da je zlasti tekom prvega vrenja prišlo v list marsikaj, kar je naravnost izzivalo odpor katoliškega tabora, ki pa v njem tisti čas žal ni manjkalo tudi tiste tesnoročne nestrpnosti, tiste plahosti pred vsem novim, ki je katoliški stvari mnogo šodila in ki se je je posej katolištvo — posebno v germanskih in slovanskih narodih — domalega osvobodilo.

Kako težko je bilo pri tem osebno stališče »Slovenke« uredništva, pričajo številna pisma raznih sotrudnikov, ki so urednici očitali klerikalizem in dokazovali, da svobodna misel ni v opreki z vero.

Drugače pa je stala »Slovenka« na znatni višini in v tistih letih ni imela para v slovenskem časopisju. Hrvati in Čehi splošni še niso imeli ženskega lista; pač pa so imeli Srbkinje v Srbiji in Vojvodini par svojih glasil (»Domačica«, »Materinstvo« i. dr.), ki so pa obravnavala le o narodnem delu in gospodinjstvih ter vzgojnih vprašanjih, feminizem pa so odklanjala. Tembolj toplo so »Slovenko« pozdravljali hrvaški in srbski književni listi: »Vijenac«, »Književni Glasnik« i. dr.

Zanimivo je sledeče dejstvo: Ko se je začelo l. 1901 v Ljubljani snovati »Splošno slovensko žensko društvo«, je »Slovenka« o tem dobila iz Ljubljane pismeno obvestilo z dostavkom, da sme o tem poročati, toda pod pogojem, da izrečno dostavi, da pobuda za to organizacijo ni izšla iz njenih predalov. Tudi iz tega je razvidno, da »Slovenka« že takrat ni imela prijateljev niti v katoliškemu nasprotnem ženskem taboru. Kasneje so osebni spori v najožjem »Slovenkinem« krogu mnogo pripomogli, da se je število sotrudnikov in naročnikov zmanjšalo. Lastništvo je koncem leta 1903. list ustavilo.

Sestra v šolski polikliniki Zdravstvenega doma v Lukovici pripravlja deco na zdravniški pregled.

Povest o Petru in Fevroniji

(Konec.)

5. Prognanci.

Brezbožni božari so jima tedaj dali čolne, ker teče zraven tega mesta reka z imenom Oka. Ukrcali so se in odšli. Na ladji svete kneginje pa je bil neki človek, ki je potoval s svojo ženo. Ta človek je podlegel hudobni misli, katero mu je navdahnil bes, in je imel grešne želje napram svetnici. Kneginja je takoj vedela za njegove hudobne načrte in ga je razkrinkala. Rekla mu je:

— Zajmi vode iz reke tostran ladje.

On je zajel.

Rekla mu je, naj izpije in je izpil.

Na to mu je rekla:

— Zajmi vode še onstran ladje.

Rekla mu je, naj jo tudi izpije in je izpil. Tedaj je svetnica vprašala:

— Ali je voda enaka ali pa je ena bolj sladka od druge.

Odgovoril je:

— Voda, o gospa, je ena in ista.

Tedaj mu je pogledala v sree:

— Prav tako je žensko telo. Zakaj pozabljajš na svojo ženo in misliš na tujo?

Človek se je prepričal, da kneginja vidj v sree in je vnaprej premagoval grešne misli.

Proti večeru so pristali in postavili ob

Tržaška »Slovenka« je bila brez dvoma prvovrsten kulturni pojav med Slovenci in je v tisti duševni krizi naše javnosti ob prelomu med meščanskim konservativizmom vseh barv in demokracijo učinkovito sodelovala za zmago poslednje.

Da se je njeno delo pravilno cenilo ravno v katoliških krogih, pričča dejstvo, da so ponudili uredništvu, da začne v Ljubljani izdajati list s popolnoma istim programom, le da se ne bi dotikal katoliških dogem, predvsem nerazdružljivosti zakona. Blagopokojni dr. Zitnik je osebno zatrdil, da je »Slovenka« marsikaj po pravici kritikovala in je zato v »Slovenec« napade nanjo, ki so mu došli v roko, odklonil.

Iz tega je razvidno, da začetek ženskega gibanja med Slovenci in katolištvo ipak nista bili dve »skrajnosti«.

Da se kasneje ni uresničil načrt za izdajanje ženskega lista v Ljubljani, so bili vzroki razni. Manjkalo je zlasti poguma, ko so kazali razni poizkusi, da med Slovenci sploh ni tal za ženski list.

Nasproje proti feminizmu je med katolištvom sploh jenjavalo, a pri nas še posebej. Dr. Krek sam je v »Domoljubcu« pisal uvodnike o potrebnih pravnih reformah na korist ženstva in je na istem mestu tudi sam poročal, ko so se te reforme l. 1914 izvršile. V Krščansko socialni zvezi je bilo več predavanj o ženskem vprašanju. Takoj po prevratu je začela SKSZ obnavljati svoje delo, v katero je hotela zajeti zlasti tudi ženstvo. Na občnem zboru se je za žensko gibanje sprejel popolnoma moderen feministični program. Izdajati se je začela ljubljanska »Slovenka«. Spomladi l. 1919 je došla v Ljubljano Miss Annie Chrislitsheva in nas informirala o splošnih katoliških smernicah v ženskem gibanju. Te smernice so se popolnoma strinjale z našim že ugotovljenim programom. »Speljati se morejo in morajo vse feministične zahteve, ki niso v nasprotju z dogmami in krščansko etiko. Na vsak način in brezpogojno je treba štiti svetost in nedotakljivost zakona, družine in žensko dostojanstvo vobče.«

S tem pa se brez dvoma strinja ne le katoliško misleče ženstvo marveč pretežni del slovenskega ženstva sploh.

I. K.

Viktorija Kečelj, šolska sestra:

Šolska sestra

Že v početku šolsko-zdravniške službe se je izkazalo, da je potreben neki faktor, ki bi tvoril vez med šolskim zdravnikom, šolo in domom učencev. V ta namen so bile nastavljene v kulturnih državah že pred desetletji posebno izobražene sestre.

Prve najdemo l. 1887, a šolsko sestro v modernem smislu od l. 1901 v Londonu, od koder se je ta poklic širil po vsem svetu. — Javnost sama je zahtevala in pripoznala potrebo šolskih zaščitnih sester.

Tudi pri nas v Sloveniji so merodajni faktorji spoznali nujnost šolsko-zdravniške službe in obenem nujno potrebo po šolski zaščitni sestri.

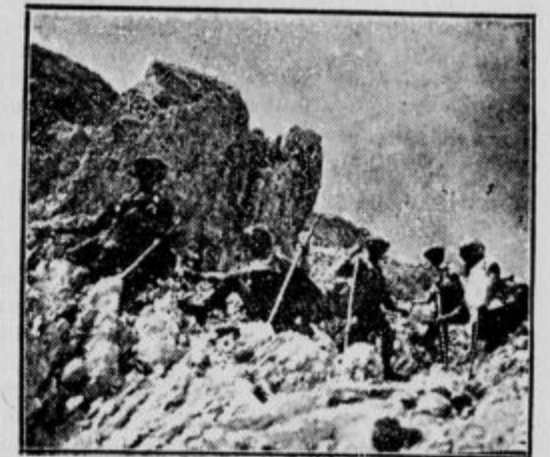
Prva je bila nastavljena na drž. šolski polikliniki v Ljubljani l. 1924. Ker je pri nas šolsko-zdravniška služba še le v razvoju, imamo v celi Sloveniji samo 4 šolske sestre; od teh sta nameščeni dve v drž. šolski polikliniki v Ljubljani, ena v Celju in ena v »Zdravstvenem domu« v Lukovici pri Domalah.

Strokovno izobrazile so se v šoli za dečje zaščitne sestre v Ljubljani, ki je prva in edina te vrste v Jugoslaviji, pod vodstvom g. prof. dr. Ambrožiča.

Kot predizobrazba za vstop v to šolo je potrebna najmanj nižja srednja šola. Po preteku dveh let polaga gojenka strokovni izpit, in sicer praktično in teoretično pred državno komisijo. Kot diplomirana sestra se po izpitu nastavi v različnih državnih ustanovah, kol državna uradnica 2. ali 3. kategorije, kakršna je pač nje šolska predizobrazba.

Poleg redne vzgoje v špec. zavodu, izkustev o negi zdravega in bolnega deteta mora imeti tudi izobrazbo v ljudsko-zdravstvenih vprašanjih, šolski higieni in asanaciji.

Zanemarjanje dece je zelo redko posledica pomanjkanja ljubezni staršev, bolj ji je vzrok nepoučenost. Ena glavnih nalog šolske sestre je, da prijazno opozarja starše, naj skrb za zdravljenje pri šolski preiskavi najdenih defektov pri rodbinskem zdravniku oziroma v polikliniki, če zdravnik nimajo. Sestra je oni element, ki zna obrniti prisrčno ljubezen staršev v pravi tir. Starši pogosto najdejo v šolski sestri prijateljico, ki mora dati nasvete v higienski in zdravstveni vzgoji njih dece, obveščati jih o nalezljivih boleznih, ki so izbruhle v razredu njih dece ter daje nasvete glede ravnanja v takih slučajih. Sestra je važen faktor pri zatiranju tuberkuloze pri šolski deci oziroma v njih rodbinah

Deca iz letne kolonije na Dovrjem pod vodstvom šolske sestre na izletu na Triglavu.

Pri redni šolski preiskavi meri in tehta deco, pazi na njih higieno ter pomaga šolskemu zdravniku pri njegovem delu. V šolski polikliniki vrši mnogo administrativnega dela, pomaga zdravniku pri zdravljenju, pazi na red, čistočo in nadzoruje deco pri kopanju.

V počitniških kolonijah, v katere pošilja šolski zdravnik slabotno in ogroženo deco, nadzoruje šolska sestra neprestano njih razvoj in vedenje, vodi gospodinjstvo, vrši administrativna dela ter javlja vse posebnosti, posebno glede zdravstvenega razvoja dece, šolskemu zdravniku o priliki njegovih periodičnih obiskov.

Težak je bil poklic šolske sestre v početku, težak je v narsičem še sedaj. Naša šolska sestra takoj v početku ni uživala zaupanja, ki bi ga morala imeti pri starših, učiteljih in javnosti sploh. Dočim je v drugih državah javnost sama zahtevala šolsko-zdravniško in šolsko-sestersko službo od svojih predstavnikov, je bila pri nas potrebna obratna procedura, da se zaščitni zdravje naše dece.

Upamo, da ne bo dolgo, ko bodo naši starši smatrali šolsko sestro za svojo prijateljico in bo vsa javnost priznala važnost in koristnost njenega dela.

kneginja Fevronija nečimernosti naših žen. Zdej pa to hočemo in v imenu vseh naših ognjišč ti zagotavljamo, da jo ljubimo in spoštujemo. Prosimo vaju: ne zapustite nas, vaših podložnikov!

Tako sta se povrnili sveti knez Peter in sveta kneginja Fevronija v svoje mesto. Vladala sta v Muromu naprej. Nista prelomila nobene Gospodove zapovedi in sta čuvala Njegovе resnice vedno in strogo. Neprestano sta molila, delila darove in sta izkazala vsem podanikom enako ljubezen kakor mili oče in mati. Nista marala ošabnih in grabežev, nista skrbela za materialno bogastvo, temveč sta bila vedno bolj bogata le na udanosti v voljo Božjo. Za svoje mesto in kraj sta bila prava pastirja, ne pa najeta hlapca. Vladala sta z resnično milino, ne pa s strahom. Sprejemala sta popolnike, nahranila lačne in oblačila nage.

6. Blažena smrt kneza Petra in kneginje Fevronije.

Ko je prišel čas za njuno blago in čestito smrt, sta izprosila od Boga, da bi izdahnila oba istega dne. Velela sta, naj ju pokopljejo v istem grobu. Naročila sta, naj izklešejo iz enega samega kamna dve krsti, kateri naj bi ločila le vmesna stena. Po stari navadi sta istočasno sprejela meništvo. Sveti knez Peter je dobil kot menih ime David, sveta kneginja Fevronija pa je postala kot nuna Eufrozinja.

Trajno in koristno
 šivalni stroj
 Grtner in Adler
 v raznih opre mah.
 Za božič 10% popusta.
 Tudi na obroke.
 Dobite le pri
Josip Petelincu
 Ljubljana
 blizu Prešernovega
 spomenika ob vodi.
 Oglejte si razstavo, brez obveznosti do nakupa.

MALI OGLASI
 Vsaka drobna vrst ca 1-50 Din ali vsaka beseda 50 par. Najmanjši oglaš 3 ali 5 lin. Oglasi na dveletne vrste se računajo višje. Za odgovor zramo. Na vprašanja brez znamke ne odgovorjamo!

Prosle službe

Pisarn. praktikantinja išče k ojno učili če, Ljubljana, Stari trg št. 19. — Hrana brezplačna. 40

Vajenec za mesarsko obrt, poštenih staršev, 15 do 18 let, se takoj sprejme. — Naslov se izve v upravi »Slovenca« pod šte v. 63.

Sprejme se starejši oženj. nadmlinar

z malo družino, za valčni mlin z dnevno proizvodnjo pol vagona. Reflektira se le na takega, ki je popolnoma samostojen in ima le dolžoletna spričevala. Nastop s 1. febr. — Ponudbe upravi lista pod: »Nadmlinar« št. 75.

Inserirajte v 'Slovenču'!

Kdo kupi? VSAK PETEK namočena polenovka pri »BOBENČKU«, Sv. Petra cesta 15. Toči se prvovrstni beli in rudiči Bizeljec ter doleniška črnina 9763

Poročni prstani najceneje pri **A. FUCHS, zlatar** Selenburgova 6 - Ljubljana

Zaklano perutnino dobite najceneje v delikatesi »Gospodarske zveze«.

SAMO DIN 38.— 5 kg prima bosanske suhe slive, 10 kg la. bos suhe slive Din 74.—. Suhe hruške 2 Din ceneje razpošilja po poštnem povzetju franco zavoj, franco vsaka pošta trgovina **G. DRECHSLER, Tuzla** (Bosna). 10155

Ridova moka Din 5.— koruzni zdrob „3-50“ Prvovrstni izdelki od 25 kg naore pošila **PAVEL SEDEJ, Javornih** umetni mlin. — Goren sko.

Škatlje iz močnega kartona, 32x32x10 cm, nekaj sto komadov, odda Tvorniška zal. gramofonov A. Rasberger, Tavčarjeva 5.

Tovorni avto »BIANCHI«, 30 HP, 1 1/2 tonski, v popolnoma dobrem stanju, zaradi se litve ugodno prodam. Ogled in pojasnila v garaži ŽUZEK - Ljubljana, Kolodvorska ulica. 74

Pohišstvo prodam po ugodni ceni. — Zelena jama 122.

Nasha obrt Sedlarju samcu, se nudi prilika izvrševati svojo obrt v nekem večjem kraju na Dolenj. — Ponudbe pod: »Sedlarski mojster št. 37« na upravo »Slovenca«.

Sedmi natis velike izdaje
Slovenska kuharica
 Priredila S. M. Felicita Kalinšek
 Vsestransko spopolnjena izdaja z mnogimi slikami v besedilu in 33 umetniškimi prilogami v naravnih barvah (193 barvnih slik). Elegantan vezana 160 Din.
Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Motvoz (špaga) najcenejše direktno v tovarni. Mehanična vivarna šinkovec, Grosuplje. 10245

Stavbno podjetje **ACCETTO & drugovi** družba z o. z. Maribor Korčičeva ul.

Sveže najfinejše, norveške **ribje olje** iz lekarnar dr. G. Piccolini v Ljubljani se priporo a bledim. »labotnim osebam

Oves in koruzo kupite na cene v or tvrdk **A. VOLK, LJUBLJANA** Resljeva cesta 2. Veletrgovina z žitom

Družba »Ilija« Premog - drva - koks - oglje Dunajska cesta 46, polov. l v Zakotnika Tel 2820

Inserirajte v 'Slovenču'!

Obratne prostore v Kranju
 pripravne za industrijo, obrt, trgovino, **oddam radi preselitve puškarne s 1. majem t. l. v najem Viktor Omersa, Kranj**

Vsem sorodnikom in prijateljem naznajamo, da nas je v torek, dne 3 t. m. po dolgi, mučni bolezni, spravljena z Bogom, za vedno zapustila naša iskreno ljubljena mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa
Marija Mencej roj. Magister
 vdova uradnika južne železnice v p.
 Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v četrtek, 5. t. m. ob pol 4 popoldne iz mrtvašnice državne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.
 V Ljubljani, dne 4. januarja 1928.
 Zalujoče rodbine: Mencej, Dr. Hiti, Svetlič.
 Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Brez posebnega obvestila.
 Po nepopisno mučnem trpljenju je danes ob tričetrti na 9 zvečer moja blaga žena in mati mojih otrok Prokopa, Mirka, Leona in Anice, gospa
Marija Grasselli roj. Krisperjeva
 zatisnila svoje trudne oči za vedno.
 Pogreb predrage rajnice bo v četrtek dne 5. januarja 1928 ob 2 popoldne izpred hiše št. 25 na Mestnem trgu, na pokopališče pri Sv. Križu.
 Zalujoča rodbina prosi prijatelje in znance, da blagovolijo opustiti sozalne posete.
 V Ljubljani, 3. dan januarja 1928.
Peter Grasselli.
 Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Priporočajte
 naš list ob vsaki dani priliki
 Priporočajte tudi njegov oglasni del.

Cene se kol ori
RAZPRODAJAH
 se dobi vsakorsino manufakturno blago samo ori
TRPIN, MARIBOR, Glavni trg štev. 17.

E 1133/27—10 72
Dražbeni oklic.

Podpisano sodišče proda na javni prisilni dražbi:
 1. Dne 3. januarja 1928 ob pol 10 na licu mesta v Cankovi nepremičnine vl. št. 16, 18, 31, 56, polovica vl. št. 74, vl. št. 85, 101, 150, 175, 6/8 ine 105 in 228 k. o. Cankova, ki obstoje iz enonadstropne vile h. št. 22 v Cankovi, prtilične hiše št. 41 v Cankovi, pripadajočih gospodarskih poslopj in večih vrtnih, poljskih, travniških in gozdnih parcel.
 Cenilna vrednost s pritliklinami vred znaša 271.106 Din p, najmanjši ponudek pa 180.742 dinarjev 9 par.
 Nepremičnine se bodo prodajale najpreje v 11 skupinah, končno pa vse skupaj.
 2. Dne 4. februarja 1928 ob 8 na licu mesta v Pucincih nepremičnine vl. št. 285, 375, 395, 394, 416, 431, 442, 492 in 496 k. o. Pucinci, ki obstoje iz: a) parne opekarne in žage z enonadstropno stanovanjsko hišo in gospodarskimi poslopji; b) eksportne klavnice; c) večih poljskih parcel.
 Cenilna vrednost znaša ad a) 613.333 Din 35 p, ad b) 65.150 Din, ad c) 27.682 Din 25 p, najmanjši ponudek pa ad a) 408.889 Din, ad b) 43.434 Din, ad c) 18.455 Din.
 Nepremičnine se bodo prodajale najpreje v označenih treh skupinah, končno pa se izkličejo vse nepremičnine skupaj.
 Dražbeni pogoji in na nepremičnine se znašajoče listine (zemljknižni izvlečki, cenilni zapisnik itd.) se morejo vpogledati pri podpisnem sodišču tekom uradnih ur.
 Okrajno sodišče v Murski Sobo'i, oddelek IV., dne 30. decembra 1927.

Polnojarmenik
 550 mm v premeru, dobro ohranjen, obratozmožen, kupi Uprava veleposredstva v Beltincih. 10320

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancem, da je Vsemogočni našo drago soprogo oziroma mamo in sestro
Terezija Šemrov roj. Petkovček
 danes zjutraj ob pol 8 poklical k Sebi. Pogreb drage pokojnice se bo vršil v petek na praznik ob 3 popoldne iz hiše žalosti na pokopališče v Gor. Logatec. Pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.
 Logatec, 4. januarja 1928.
Rodbini Šemrov in Petkovček.

Sir H. Rider Haggard: 28
Kleopatra, egiptovska kraljica.
 Vse to sem videl tako rekoč na en sam pogled. Nato sem pogledal obraz — oni obraz, ki je zapeljal Cezarja, uničil Egipt, in ki mu je bilo usojeno, da je izročil Oktavijanu žezlo sveta. Gledal sem brezhibne grške poteze, zaokroženo brado, polne, bogate ustnice, izklesani nos in ušesa, ki so bila kakor dve izbrani školjki. Videl sem čelo, nizko, široko in ljubko, kodraste temne lase, ki so se ji valili v težkih valih in lesketali na solncu, oblokaste obrvi in dolge, vi-seče trepalnice. Pred seboj sem videl vse velikolepje njene kraljevske postave. Tam so žarele čudovite oči, kojih barva je bila podobna ciprski vijoličasti — oči, ki so se videle, kakor da bi spale in razmotrivale skrivnosti, kakor počiva noč skrivnostno nad puščavo, a vendar kot da bi se kakor noč premikale, se izpre-menjale in se svetile v žaru nenadnega bleska, porajajočega se v svojih zvezdnatih globinah. Vsa ta čuda sem videl, dasi nisem tako vešč in spreten, da bi jih opisal. Ampak že tedaj sem bil prepričan, da moc Kleopatre lepote ni bila samo v teh njenih carin. Ta moč je bolj izvirala iz nekega sija in žara, ki ga je njena silna duša izzarivala skozi meseno ogrodje. Kleopatra je bila namreč neka stvar iz plame-na, kateri ni bila nikdar nobena ženska podobna in nikoli ne bo. Celo ko je razmišljala, je iz nje žarel ogenj njenega živahnega srca. Ko pa se je prebudila iz zamišljenosti in je iz njenih oči nenadoma širila blesk in ji je strastna zvonkost njenega glasu obdala ustnice, oj, kdo more povedati, kakšna je bila Kleopatra tedaj? V njej so se namreč združevale vse mi-line in ves sijaj, ki je dan ženski, in ves duh, ki si ga je moški pridobil od nebes. Z vsem tem pa so bili združeni vsi zlodeji one večje vrste, ki se ne boje ničesar, ki se norčujejo iz postav, ki so si izbrali kraljestva za torišče svoje igre in so porast svojih želj smehljaje in bogato zalivali s krvjo ljudi. Zbrali so se v njenih prsih in vsi skupaj izoblikovali ono

Kleopatro, katere noben moški ne more pritegniti nase, katere pa tudi noben moški nikdar ne more pozabiti, potem ko jo je videl. Naredili so jo veliko kot duha viharja, ljubko in dražestno kot blisk, okrutno kot kugo, a ji vseeno dali srce. Kaj je bila storila, je znano. Gorje svetu, ko pride še ena taka ženska v njegovo prokletstvo!
 Za trenutek so se moje oči srečale z očmi Kleopatre, ko se je malomarno sklonila naprej, da bi videla, kaj je povzročilo tak hrup. Izprva so bile temačne, medle, kakor da bi pač gledale in videle, a ne da bi njeni možgani delovali. Nato so se ji zbudile in videti je bilo, da se je izpremenila njihova barva kakor se izpremeni barva morja, ko se njegove vode pretresejo. Takoj izprva je bila v njih zapisana nevarnost; nato malomarno opazovanje; ko pa je videla pred seboj orjaško telo možaka, katerega sem bil užugal, in je spoznala v njem znanega gladijatorja, se je v njih prikazalo nekaj, kar je bilo morebiti precej podobno začudenju. Resnica je, da so se ji oči ome-hčale, dasi se ji obraz nimalo ni izpremenil. Ampak človek, ki je hotel doznati, kaj se je godilo v Kleopatri duši, je moral opazovati njene oči, kajti obraz se ji je le prav malo izpremenil. Okrenila se je in rekla nekoliko besedi svojim telesnim stražnikom. Stopili so k meni in me odpeljali k njej, dočim je množica molče čakala, da vidi, kako me bodo ubili.
 Stal sem pred njo in držal roke prekrizane na prsih. Dasi me je njena čudovita dražestnost pre-obvladala, sem jo sovražil v svojem srcu, to žensko, ki se je drznila obleči v oblačila boginje Izide, to protipostavno kraljico, ki je sedela na mojem prestolu, to lahkoživo razuzdanko, ki je razsipala bogastvo Egipta za vozove in dišave. Ko me je ogledala od nog do glave, je spregovorila s tihim zvonkim glasom v khemskem jeziku, katerega se je edina med Lagidi naučila govoriti:
 »Kdo in kaj si pa ti, Egiptčan — vidim namreč, da si Egiptčan — ki se drzneš udariti mojega sužnja, ko greim skozi mesto?«
 »Harmakis sem,« sem odgovoril pogumno. »Har-

makis, prerokovalec iz zvezd, posinovljenec velikega duhovna in glavarja v Abutisu, ki sem prišel semkaj srečo iskati. Udaril sem tvojega sužnja, kraljica, ker je brez vzroka pobil onole žensko na tla. Vprašaj vse, ki so bili priča, kraljica, da govorim resnico.«
 »Harmakis,« je rekla; »ime visoko doni in tudi ti si videti visok;« nato pa se je obrnila do nekega vojaka, ki je bil vse videl, in mu velela, da naj ji pove, kaj se je bilo prigodilo. Vojak ji je veselo in po pravici povedal vse; bil mi je naklonjen, ker sem bil premagal Nubijca. Potem se je obrnila in na-govorila dekle s pahljačo, ki je stala zraven nje, — ženska s kodrastimi lasmi in plašnimi temnimi očmi, ki je bila jako lepa. Dekle ji je nekaj odgovorilo. Nato je kraljica ukazala, da pripeljejo sužnja pred njo. Pripeljali so velikana, ki je bil prišel med tem zopet do sape, in z njim žensko, katero je bil pobil na tla.
 »Ti pesek je rekla z istim tihim glasom; »lopov! Tako si močan, pa si pobil na tla to žensko; in ker si to storil, te je užugal ta mladenič. Jaz te že naučim, da se boš prav vedel. Kadar boš v prihodnje zopet tolkel ženske, jih boš odslej samo z levico. He, straža, zgrabite tega črnega sužnja in odsekajte mu desnico!«
 Ko je izrekla to povelje, je sedla zopet v svoj zlati voz in iznova so ji oči omeglele. Straža je zgrabila velikana in mu vzlic temu, da je kričal in prosil milosti, odsekala roko na lesu odra; nato so ga sto-kajočega odnesli. Sprevod se je pričel zopet premi-kati naprej. V tistem trenutku se je lepa ženska s pahljačo obrnila, se nasmejala in pokimala, kakor da bi se radovala, tako da sem se precej čudil.
 Ljudstvo je glasno vzklikalo in zbijalo šale za-trjujoč, da bom kmalu v kraljevi palači prerokoval iz zvezd. Jaz pa se nisem zmenil za vse to in sva s stricem odšla, čim je nama bilo le mogoče, ter se vrnila v njegovo hišo. Stric me je vso pot ošteval za-voľjo moje nepremišljene prenačljenosti; ko pa sva dospela v izbo, me je objel in se na moč veselil, ker sem bil užugal velikana, ne da bi dobil kdo ve kakšne poškodbe.